

A. SHLJAPNIKOVILLE

Hyvä ystävä! Päättelen kirjeestä, jonka sain tänään Grigorin kautta, Beleninin päätös „jaloittelumatkasta” on ilmeisesti jo lyöty lukkoon. Ja aikaa on kovin vähän! Kuitenkin meidän on ehdottomasti ehdittävä sopia hänen kanssaan kirjeellisesti ja päästävä yhteisymmärrykseen: se asia on nyt tavattoman tärkeä. Siksi pyydän Teitä hartaasti ryhtymään kaikkiin toimenpiteisiin, jotta Te *henkilökohtaisesti* tapaisitte Beleniniä, välittäisitte hänelle sen mistä seuraavassa tulee puhe ja *avoimesti* sekä seikkaperäisesti kirjoittaisitte minulle (ehdottomasti!), miten ovat asiat, s.o. onko meillä erimielisyyksiä, ristiriitoja j.n.e. Beleninin kanssa ja millaisia (ja miten ne voitaisiin poistaa, jos niitä on) vai eikö ole.

Jamesin syrjäyttäminen ²²⁴ (pyydän hartaasti, että tästä syrjäyttämisestä ei mainittaisi ulkomailla *kenellekään* sanaakaan: ette voi kuvitella, miten vaarallista on *joka* suhteessa kun ulkomailla lörpötellään näistä aiheista ja tällaisten tapahtumien *yhteydessä*)—Jamesin syrjäyttäminen tekee tilanteen kriittiseksi ja nostaa jälleen päiväjärjestykseen kysymyksen työn yleissuunnitelmasta.

Käsittääkseni kyseinen suunnitelma koostuu ensinnäkin *teoreettisesta* linjasta, toiseksi lähimmistä *taktillisista* tehtävistä ja kolmanneksi välittömistä organisatorisista tehtävistä.

(1) Ensimmäisen kohdan osalta nyt on päiväjärjestyksessä paitsi sen linjan *jatkaminen*, joka meillä on vakiintunut (tsarismia y.m. vastaan) päätöslauselmissa ja kirjasessa ²²⁵ (tämän linjan ovat todistaneet mainiosti oikeaksi tapahtumat, hajaannus Englannissa ²²⁶ j.n.e.), myös sen puhdistaminen ilmenneistä typeryyksistä ja demokratian kieltämissotkusta (tähän kuuluu aseistariisunta, itsemääräämisen kieltäminen, teoreettisesti väärä

isänmaan puolustamisen kieltäminen „ylipäänsä”, häilyntä yleensä valtion tehtäviä ja merkitystä koskevassa kysymyksessä j.n.e.).

On tavaton vahinko, ellei Belenin odota artikkeliani, jossa vastaan Kijevskille (se lähetettiin juuri eilen puhtaaksi kirjoitettavaksi ja tulee valmiiksi vasta muutaman päivän kuluttua)²²⁷. Mitä tehdä? Älkää aliarvioiko teoreettisen yhteisymmärryksen merkitystä: se on totisesti välttämätön työlle tällaisena vaikeana aikana. Tuumikaa, eikö voitaisi panna täytäntöön seuraavanlaista (tai sen tapaista) suunnitelmaa: arvaan, että Beleninin vaimo ei ole Amerikassa, kuten olin luullut, vaan Espanjassa²²⁸, jonka kautta Beleninkin varmaan nyt matkustaa. Eikö voitaisi järjestää kirjeenvaihtoa ja käsikirjoitusten välittämistä hänen vaimolleen, Espanjaan? Silloin ehkä minunkin artikkelini, vielä viikon kuluttua lähetettynäkin, saavuttaisi Beleninin ajoissa, sillä totta kai hän pysähtyy muutamiksi päiviksi Espanjaan.

Harkitkaa: tämän erikoistapauksen lisäksi olisi hyvin tärkeää olla säännöllisessä kirjeenvaihdossa Beleninin vaimon kanssa ja Espanjan kanssa yleensä. Espanja on nyt äärimmäisen tärkeä paikka, sillä Englantiin verrattuna siellä on sittenkin mukavampi työskennellä kuin muissa paikoissa.

Teoreettisesta yhteisymmärryksestä en voi käydä laajemmin puhumaan. Viholliset ovat jo alkaneet demokratian merkityksen typerän kieltämisen (Potresov²²⁹ „Delon” 1. numerossa). Bazarov on tehnyt tyhmyyksiä „Letopis” lehden palstoilla. Bogdanov laskettelee „Letopisissa” *toisenlaista* palturia, mutta *kuitenkin* palturia. Siellä häärii jonkinlainen äärimmäisen epäilyttävä machilaisten ja OK:laisten * blokki. Inhottava blokki! Sen hajallelyöminen käy tuskin päinsä... Vai yrittäisikö liittoutua machilaisten kanssa OK:laisia vastaan? Se tuskin onnistuisi!! Gorki on aina politiikassa äärimmäisen selkärangaton ja antautuu tunteen ja mielialan valtaan.

Legaalinen lehdistö on saamassa Venäjällä oleellisen merkityksen ja siksi oikeaa linjaa koskevalla kysymyksellä on yhä suurempi merkitys, koska tällä kentällä vihollisten on helpompi „ammuskella” meitä.

* — OK — Organisaatiokomitea. *Toim.*

Parasta kai olisi, jos Belenin voisi järjestää „tukikohdan” Espanjaan, minne hän saisi meidän kirjeemme ja käsikirjoituksemme, jatkaisimme siten saman köyden vetämistä, vaihtaisimme kirjeitä, Belenin voisi palata sinne takaisin heti tehtyään lyhyen matkan edemmäksi (sillä vaara on hyvin suuri ja asialle olisi hyödyllisempää, jos Belenin suorittaisi *lyhyitä* kiertokäyntejä muutamiin kaupunkeihin ja sitten palaisi Espanjaan tai sinne, missä hän on nyt, tai naapurimaahan yhteyksien y.m. *varmistamiseksi*).

Toiseen kohtaan. Käsittääkseni nyt olisi tärkeintä julkaista tsarismin-vastaisia yleistajuisia lentolehtisiä ja julkistuksia. Harkitkaa, voitaisiinko se järjestää Espanjassa? Jollei, alamme valmistaa täällä ja lähettää; sitä varten tarvitaan *mitä täsmällisimpiä* kuljetusyhteyksiä. Olitte täysin oikeassa, että japanilaiset osoittautuivat *kerrassaan* kelpaamattomiksi. Parhaiten soveltuisivat ulkomaalaiset, joiden kanssa voisimme olla kirjeenvaihdossa englannin kielellä tai jollain muulla vieraalla kielellä. Kuljetuksesta en käy puhumaan, sillä näette ja tiedätte itsekin. Paha vain, ettei ole rahaa, mutta Pietarissa kaiketi kerätään.

Tärkeimpänä puoluekysymyksenä Venäjällä on ollut *ja on edelleenkin* „yhtenäisyys”-kysymys. Trotski ei ole lehtensä 500 tai 600 numerossa vielääkään sanonut eikä ajatellut loppuun asti: kannattaako hän yhtenäisyyttä Tshheidzen, Skobelevin ²³⁰ ja kumpp. kanssa? vai ei? Pietariinkin on kai jäänyt „yhdistäjiä”, vaikkakin hyvin heikkoja (eivätkö he julkaisseet „Rabotshije Vedomostia” Pietarissa?) ²³¹. Kertovat „Makarın” olevan Moskovassa ja myös sovittilevan. Sovittelu- ja yhdistämisvimma on mitä vahingollisinta Venäjän työväenpuolueelle, se ei ole vain idiotismia, vaan se on puolueen *tuhoamista*. Sillä *itse asiassa* „yhdistyminen” (tai sovinto j.n.e.) Tshheidzen ja Skobelevin kanssa (he ovat keskeisiä tekijöitä, sillä he tekeytyvät „internationalisteiksi”) on „yhtenäisyyttä” Organisaatiokomitean kanssa, ja sen kautta Potresovin ja kumpp. kanssa, s.o. tosiasiallisesti sosialishovinistien *kumartelua*. Jolleivät Trotski ja kumpp. ole tätä käsittäneet, sitä pahempi heille. „Delon” I. numero ja — mikä tärkeintä — työläisten osallistuminen sotateollisuuskomiteoihin *todistavat* asian olevan siten.

„Yhtenäisyys” Tshheidzen ja kumpp. kanssa on nyt *oleellisinta* — eikä ainoastaan rauhan solmimisen jälkeisenä päivänä suoritetuissa Duuman vaaleissa, vaan yleensäkin *kaikissa* puoluetoiminnan kysymyksissä. Voimme nojautua vain niihin, jotka ovat käsittäneet yhtenäisyysajatuksen koko kavaluuden ja sen, että on välttämätöntä tehdä pesäero tästä veljeskunnasta (Tshheidzestä ja kumpp.) Venäjällä. Beleninin tulisi vetää yhteistoimintaan *ainoastaan* tällaisia ihmisiä suorittamaan johtavia tehtäviä.

Sivumennen: kahtiajakautuminen on kypsynyt myös kansainvälisessä mitassa. Pidän täysin ajankohtaisena, että *kaikki* Venäjän valveutuneet johtavat työläiset oivaltaisivat tämän ja tekisivät päätöslausemia kannattaen niissä järjestöllistä pesäeroa II Internationalesta sekä Huysmansin, Vandervelden ja kumpp. Kansainvälisestä toimistosta, — kannattaen niissä III Internationalen muodostamista *yksinomaan* suunnattuna kaikkien maiden kautskylaisia vastaan (Tshheidze ja kumpp. samoin kuin Martov ja Axelrod = Venäjän kautskylaisia) ja *yksinomaan* lähentyen sellaisia ihmisiä, jotka ovat Zimmerwaldin vasemmiston kannalla.

Kolmanteen kohtaan. Kipein kohta nykyisin: huono yhteys meidän ja Venäjällä olevien johtavien työläisten kesken!! Ei minkäänlaista kirjeenvaihtoa!! Jamesia lukuunottamatta ei ole ketään, ja nyt ei häntäkään ole!! Sellainen ei käy. Lentolehtisten julkaisua, kuljetusta, ajatustenvaihtoa julistusten suhteen, niiden luonnosten lähettämistä y.m. y.m. *ei voida* järjestää ilman *oikeaa* salaista kirjeenvaihtoa. Se on tärkeintä!

Belenin ei järjestänyt sitä (ei kai voinut silloin) ensimmäisen matkansa aikana. Koettakaa herran nimessä saada hänet uskomaan, että se on välttämättä tehtävä toisen matkan aikana! Välttämättä!! Matkan menestystä on lähinnä mitattava yhteyksien lukumäärällä, toden totta!! (Beleninin henkilökohtainen vaikutus on tietysti vielä tärkeämpää, mutta hän *ei voi* pysähtyä pitkäksi aikaa minnekään polttamatta itseään ja vahingoittamatta asiaa.) Matkan menestystä on mitattava jokaisessa kaupungissa järjestettyjen yhteyksien määrällä!!

Vähintään kaksi tai kolme yhteyttä jokaisessa kaupungissa johtaviin *työläisiin*, s.o. että he *kirjoittaisivat* itse, *itse* perehtyisivät salaiseen kirjeenvaihtoon (eiväthän

jumalat saviruukkuja vala), itse valmentaisivat itselleen 1 tai 2 „perillistä” palon varalta. Tätä asiaa ei ole uskottava yksistään sivistyneistölle. Ei ole uskottava. Sen voivat ja ovat velvollisia tekemään johtavat työläiset. Ilman sitä *ei* toimintaa *voida* saada jatkuvaksi ja eheäksi, ja se on pääasia.

Luullakseni siinä onkin kaikki?

Legaalaisesta kirjallisuudesta vielä muutama sana: on tärkeää selvittää, alkaako „Letopis” (jollei OK:laisia saada pois liittoutumalla machilaisten kanssa) julkaista minun kirjoituksiani? rajoituksinko? millaisin?

„Volnan”²³² suhteen pitäisi ottaa tarkemmin selvää.

Henkilökohtaisista asioistani sanon, että tarvitsen ansiota. Muutoin saa panna hampaat naulaan, toden totta!! Hinnat ovat hiton kalliit, eikä ole millä elää. On *v ä k i s t e n* puristettava rahat* „Letopis” lehden julkaisijalta, jolle olen lähettänyt kaksi kirjastani²³³ (maksakoon; *h e t i* ja mahdollisimman paljon!). Samoin Bontshilta. Samoin *k ä ä n n ö k s i s t ä*. Jollei tämä järjesty, en tosiaan kestä, olen aivan, aivan vakavissani.

Puristan lujasti kättänne, tuhansia parhaita toivotuksia Beleninille ja kirjoittakaa *h e t i* tämän saatuanne vaikkapa pari sanaa.

Teidän *Lenin*

P. S. Kirjoittakaa *avoimesti*, millaisin mielin Buharin matkustaa? käykö hän kirjoittamaan meille vai ei? täyttääkö hän pyynnöt vai ei? kirjeenvaihto (Amerikan kanssa) on mahdollista *v a i n* Norjan kautta: sanokaa tämä hänelle ja järjestäkää.

Kirjoitettu syys- ja lokakuun vaihteessa
1916

Lähetetty Zürichistä Tukholmaan

Julkaistu ensi kerran v. 1924

Julkaistaan
käsikirjoituksen mukaan

* Rahasta Belenin puhukoon Katinille ja itselleen Gorkille, *jollei se tietysti ole epämurkavaa.*